

Сьогодні енантісемія у французькому мовленні стає регулярним мовним явищем, зустрічається у різних літературних жанрах, в тому числі й детективі, про що свідчить наш аналіз детективних романів французької мови ХХ – ХХІ ст. Енантісемічної форми набувають французькі іменники, займенники, прикметники, дієслова, вигуки тощо.

Як свідчить наш аналіз, гра відбувається на шкалі позитивне / негативне та конверсивному аспекті. Енантісемія стає своєрідним специфічним маркером французького детективного роману і перспективним матеріалом для аналізу, в тому числі перекладозначого чи лінгвокогнітивного.

Література

1. Давиденко Г. Й., Чайка О. М. Історія зарубіжної літератури ХІХ – початку ХХ століття: навч. посіб. 2-ге вид. Київ: Центр учбової літератури, 2007. 400 с.
2. Історія зарубіжної літератури ХХ ст.: навч. посіб. [В. І. Кузьменко, О. О. Гарачковська, М. В. Кузьменко та ін.]; за ред. В. І. Кузьменка. 2-ге вид., стереотип. Київ : ВЦ «Академія», 2012. 432 с. (серія «Альма-матер»).
3. Кузнецов Ю. В. Детектив: занепад чи розквіт. Всесвіт. 1990. №10. С. 156–161.
4. Смущинська І. В., Бойко О. О. Енантісемія у сучасній французькій мові: основні проблеми. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*. 2012. Вип. 21. С. 440–453.

DIFFERENCES BETWEEN FRENCH AND ENGLISH GRAMMAR

Петрань З. Н.

*студентка факультету іноземних мов
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

The biggest differences between English and French lie in their sounds and grammar. Many of the sounds are also the same, though there are some unique sounds that you may not have been exposed to previously. Nor do the same letters translate to the same sounds.

We consider that it is important to find out about grammatical features and origin in English and French. It may not be easy to understand initially, but as you delve further into the language, the rules start to make it easier to understand and predict the sounds and spellings.

There are many differences between these two European languages, but that tend to cause English speakers the most trouble when learning French.

French nouns have genders – la famille (the family), les enfants (the children). English is one of the simplest European languages because all nouns have the same articles. This means that English nouns are gender neutral, except for nouns that refer specifically to a living creature that has a gender, such as “hen” and “rooster.”

All French nouns are either masculine or feminine (un frère, une fille). Sometimes, the gender of a noun is directly related to the gender of the thing it’s referring to. More often, the gender is completely arbitrary, and it will require memorizing the words and their genders. There are many French words that are gendered based on their endings. By paying attention to common endings, you can start to guess the gender based just on the word’s ending. There are some words with other endings, but looking at the ending of the word is usually a good hint as to the gender of the word.

Adjectives come after nouns. Something you don’t notice when speaking English is that you use the adjectives first, giving the person the description of an object before they know what the object is. For example, you can talk about the large, red truck in English. In French, the adjectives typically comes after the object, so you would talk about the truck large red. That means that the person listening to you will have an image of the object, and will then impose the description over it.

There are a few exceptions to this rule that you might encounter because some types of adjectives work differently. One example is a quantifier, which is an adjective that describes how many of something there are. You would say “the house white” instead of “the white house,” but then you say “the only house.” At least for now, focus on learning to think of putting the adjective second. This will help you start to speak a little faster with fewer obvious mistakes.

It is discovered between negation in English and French. In English there are many prefixes that can be added to various words to create the opposite of that word or negate its meaning. For example, there is the difference between “efficient” and “inefficient” or “grateful” and “ungrateful.” There are also negating words, like “no” and “not.” There are right and wrong times to use all of these, and it can take years for children to learn the proper use of these words. (ne pas manger, ne pas voir l’accident)

This is not a problem in French because you can negate any verb by simply putting “no” before it. Also, French uses double-negatives as the default. This is why “I don’t want nothing” is correct in French but not in English.

There are many false cognates. English is heavily influenced by French, and French is heavily influenced by English, so they have many words that are very similar. The thing to watch for is that many of the words that appear to be similar aren’t. For example, there are several words that sound almost identical to English words, but “assister” means “to attend” (not “to assist”) and “formidable” means “great” (not “fearsome”). (préservatif – condom, not preserves; bras – arm, not bra; douche – shower, not the medical device, nor an obnoxious person). So as you learn vocabulary, you are going to need to check the meaning before assuming you know based on any similarities to English words.

In French, “to do” is not an auxiliary verb. In English, we use “to do” often to form tenses, set the mood of the sentence, and emphasize other verbs. French does not do this (and that is an example of “to do” being used as auxiliary – do appears twice). Instead, they tend to use questioning intonations or invert subjects and verbs. For example, “He is rich?” or “How often see you him?”

In French, the verb “to have” can be used to express feeling. In English, we talk about feelings using some form of a “being” verb, like “am.” In French, the verb “to have” is often used instead. For example, instead of saying “I am 20 years old,” a French-speaker would say “I have 20 years”. This is similar for many other traits, such as hunger (“I have hunger”) or fear (“I have fear”).

French has fewer prepositions. English relies heavily on prepositions to provide details in discussions because we focus on describing where something is oriented in time and space. For example, “The cat is sitting on top of the chair, and the dog is sleeping under it.” While French certainly has prepositions, there are fewer of them in French than there are in English. This can cause some ambiguity for English speakers who are accustomed to more precise descriptions of location.

A single French preposition can be used for several different prepositions that we use in English, and it may take a while to learn when you can use a particular preposition. Learning exactly what is meant by these prepositions can be challenging for English speakers, but having fewer words to choose from can also make it much easier to remember all of them.

French uses tenses differently. English speakers use tense largely to show if something happened in the past, present, or will happen in the future. French takes a slightly different approach, using tense to convey specific meaning. This isn’t entirely foreign to English speakers because we tend to use perfect tense in the professional world. It is similar in French, but it is used in every day speech, not just to show professionalism.

Sentences are capitalized and punctuated differently. One of the most noticeable differences in punctuation between English and French is that French often uses contractions. Articles and pronouns are contracted, combining them with other words to simplify speech. Once you learn how to do it correctly, you will find it much easier – it just takes a bit of work to get it to feel natural.

Spelling is a bit harder in French. It’s the only European that is more notorious for its difficult spelling than English (and it is a large reason why English is so difficult to spell). Like English, there are a lot of silent letters, just not typically the same letters. As you learn vocabulary, take the time to memorize how each word is spelled so that you can consistently spell it correctly. You can also imagine the word as you speak, and over time it will get easier to see the patterns.

References

1. Кабакчі В. В. Англійська мова міжнародного спілкування. Санкт-Петербург : Освіта, 1993. 200 с.

2. Janick Karol, Elements of British and American English. 3 Wzd. Karol Janick. Warszawa : Panswowe Wydawnisto Naukowe, 1977. 138 p.
3. Fénelon F. Lettre à l'académie. Genève : Droz, 1970. 144 p.
4. Webster's Seventh New Collegiate Dictionary. Toronto, Ontario : 1972. 930 p.
5. French Grammar and Cases. URL: <https://www.optilingo.com/blog/french/french-alphabet-2/>

ДО ПРОБЛЕМИ МОДЕЛЮВАННЯ КОНЦЕПТУ ПАРИЖ В УКРАЇНСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ

Плавуцька І. Р.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української та іноземних мов
Тернопільський національний технічний університет
імені Івана Пулюя,
м. Тернопіль, Україна*

Помежів'я XX і XXI століть означене появою в мовознавстві цілої низки наук, що мають міждисциплінарний характер і сфокусовані на виявленні співвідношенні мови і мислення. Таке характерне зміщення дослідницьких акцентів спричинило формування, зокрема, лінгвоконцептології, проблемне поле якої визначається вивченням концептів як «згустків смислу» [2, с. 13], що «становлять культурну цінність» [6, с. 3], їх типології, засобів їх вербалізації, визначенням місця цих ментально-мовних утворень в концептосфері та національно-мовній картині світу.

У межах даної розвідки нас цікавить концепт *ПАРИЖ*, який не отримав свого належного вивчення у вітчизняній філологічній науці, – попри багатовікову історію взаємин Франції й України і активну присутність цього «кванту знання» [6, с. 90] в свідомості українців.

Концепт *ПАРИЖ* ідентифікуємо як іншокультурний національно-географічний концепт, який об'єктивується на усіх рівнях культурної свідомості (буденній, громадській, науковій) за допомогою різноманітних мовних засобів.

Складність вивчення цієї лінгво-ментальної сутності визначається двома факторами. Передусім, це пов'язано з проблемами ієрархічної організації будь-якої національної концептосфери. Послугуючись класифікацією ментальних одиниць Н. Кагановської (докладніше див.: [5]) ідентифікуємо концепт *ПАРИЖ* як мезоконцепт, що входить до ментального простору *ФРАНЦІЯ*, репрезентованого в мовній картині світу українців одноіменним топонімом (рівень гіперконцепту), який, своєю чергою, є складовою концепту *ЄВРОПА*